

JULEPEK (2) *sb m*

julepek (1), **julpek** *a.* julepek (1).

e w przypadkach zależnych pochylone (Cn w N oba e jasne).

sg G julépku (1). ◇ I julpki(e)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.: julipek.

Dem. od „julep”; iulapium, iulepum Cn (2) :

Zestawienie: lek. »fiołkowy julepek« [szyk 1: 1] (2): FalZioł V 82; włożyć cukru garść/ albo iulépku fiołkowego/ albo miódtku różanego Oczko 20v.

JW